

26.168/II/PF

Betreft: Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.
Werkloosheidsbureau Tongeren.
Taalgebruik in bestuurszaken.

Op 6 juli 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht onderzocht die op 21 november 1994 door een Franstalige inwonster van Voeren werd ingediend tegen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - Werkloosheidsbureau Tongeren, omdat zij, bij het aanvragen van een formulier C77 bis, en terwijl haar taalaanhorigheid bekend was, een eentalig Nederlands document had ontvangen.

De V.C.T. heeft u inlichtingen gevraagd per brieven van 5 december 1994 en 12 juni 1995.

Per brief van 22 juni 1995, kenm. MA/DC/052995-B2, hebt u mij het volgende meegedeeld:

"Aan Mevrouw [...] werd door het Werkloosheidsbureau Tongeren een Nederlandstalig document C77 bis afgeleverd op basis van een listing. Gezien het Werkloosheidsbureau Tongeren tot het Nederlandstalig landsgedeelte behoort werd het formulier C77 bis afgeleverd in het Nederlands.

Dit gebeurde terecht omdat het Werkloosheidsbureau Tongeren uitging van het feit dat het hier een verklaring betreft en geen getuigschrift. In verband met deze problematiek verwijs ik naar artikel 14 § 1 en § 2.b van het K.B. van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en het arrest nr. 12.241 van de Raad van State.

Om moeilijkheden te vermijden wordt alsnog met dezelfde post een Franstalig formulier C77 bis toegezonden aan Mevrouw [...]"

Het Werkloosheidsbureau van Tongeren is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, van de gecoördineerde taalwetten d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt, die aan een speciale taalregeling of aan verschillende taalregelingen zijn onderworpen, en waartoe de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd.

Volgens artikel 34, § 1, 5e lid, worden de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen door een dergelijke dienst gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken. Wanneer ingevolge die regeling aan betrokkene geen taalkeuze gelaten wordt (d.w.z. wanneer er geen taalkeuze mogelijk is), kan hij, voor zover hij er de noodzaak van aantoot, een vertaling van het bescheid bekomen onder de in artikel 17, § 1, bepaalde voorwaarden.

Naar luid van artikel 14, § 1, S.W.T., stelt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlands taalgebied is gevestigd, de aan de particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in de taal van zijn gebied.

Iedere belanghebbende die er de noodzaak van aantoot, kan de vertaling ervan bekomen onder de in artikel 13, § 1, bepaalde voorwaarden.

Artikel 14, § 2, bepaalt dat het bescheid, in afwijking van § 1, naar gelang van de wens van de belanghebbende wordt gesteldb) in het Nederlands of in het Frans, wanneer de dienst gevestigd is in een taalgrensgemeente (als Voeren).

Artikel 14, § 2, werd, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft, door het arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State, opgeheven.

Ofschoon het document de ene keer "attest" heet (wat dicht bij een "getuigschrift" ligt) en de andere keer "verklaring", is het inderdaad zo dat de gewestelijke dienst Tongeren het in dit laatste geval, in het Nederlands moest stellen. De aanvrager kan evenwel een vertaling bekomen.

De V.C.T. acht de klacht derhalve ontvankelijk maar niet gegrond.

3.

Zij neemt akte van het feit dat de klaagster een Franstalig exemplaar van het document C 77 bis kreeg toegestuurd.

Dit advies wordt meegedeeld aan de klaagster.